

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronként 10 kr-ért közöltetnek.

SZEKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.

Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Felhívás előfizetésre.

A „Szekelyföld“ című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhatók.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyuttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Szekelyföld“ kiadó-hivatala.

Budapesttől Konstantinápolyig.

A főváros utcasarkain nagy falragaszok hirdetik, hogy a kinek módja van hozzá, aránylag olcsó áron részt vehet a keleti kékutazásban.

Budapesttől Konstantinápoly rövid 42 órai ut 1408 kilométernyi (210 mértföld) távolban.

Vagyis kékutazás oda, kékutazás ide, de nevezetes momentum az, hogy tíz év után azon kötelezettségek egyike, melyeket az 1878. évben aláírt berlini szerződés Törökországra, Szerbiára, Bulgáriára s hazánkra rótt, a Budapesttől Konstantinápolyig robogó csatlakozási vasutvonalban, az érintett országok nem csakély áldozatával, teljesülve van.

Hogy tíz év alatt egyik-másik szerződésileg kötelezett fél mennyi nógatásra várt, hogy a Péter csár végrendeletének végrehajtására irányuló muszka-akció e vasut ügyét már eszméjében mennyire bénította, hogy a hivatalos színezet nélkül, úgy szólva suttyomban berobogott első budapest—konstantinápolyi vonat a török kereskedelmi világ mily rokonszenvesen fogadta stb., mindezt most elhallgatjuk; de tény az, hogy mindazok, kik Magyarország gazdasági érdekeit szívükön viselik, kik tudják és nem feledik, hogy mi keleti nép vagyunk, Nyugat-Európa civilizációja és Kelet barbársága közé beékelve, s hogy mi e sajátságos helyzetünknek fogva kelet-nyugati misszióval birunk: mindazok nagy örömmel vették a teljes vasuti összeköttetés hírére s némi megnyugvással tekintenek a jövőbe, hogy a Balkán valamennyi valamire való pontjával összeköttetésbe jutottunk.

Nevezetes mozzanat lehetne ez állami és nemzeti életünkben. Tőlünk függ, hogy a kínálkozó előnyös helyzetet kiaknázzuk.

És itt különösen meg kell jegyeznünk, hogy a nagyobb előny a mienk, de a más államok is előnyös helyzetbe jutottak e vasutak kiépítése által.

Németország, Anglia, Franciaország épen úgy leste e vasutak kiépítését, mint mi. S miért? Azért, mert bár természetből adott előnyökkel birunk, de — sajnálattal — be kell ismernünk, hogy mi ezen államokkal ez idő szerint nem vagyunk képesek megállani a versenyt s határozottan háttérbe vagyunk szorítva.

S jelenlegi muló örömrünk közepette méltó okadatolt aggálylyal tekinthetünk a jövőbe s tarthatunk tőle, hogy a kevésbé érdekelt szomszéd államok kihalásszák és kiaknázzák a mi ismeretes gyámoltalanságunkat s ipari fejletlenségünket, vagy ennek kezdetleges állapotát.

Szerencsés, ki más kárán tanul. De mi magyar nemzet e szerencsével nem dicsekedhetünk, mert minket főképp közelmúltunk története azon fájdalmas önbevallomásra kényszerít, hogy közönségesen és szokott módon önkárunkon tanultunk.

Vajha itt is ne jutna e szomorú tanulság osztályrészünkül!

S mi következik ebből? Az, hogy tenni kell; tenni kell okosan, józanul, körültekintéssel, ügyesen és az eddiginél életrevalóbb, közgazdasági és nemzeti tekintetekből határozott kereskedelmi politikával.

Mi hasznunk lenne nekünk a Budapesttől, illetőleg Brassótól s nemsokára Kézdi-Vásárhelytől Konstantinápolyig vezető gyors közlekedési vasutvonalból, ha úgy a kézdivásárhelyi, mint általában az erdélyrészi iparosok iparcikkjeiknek nem tudnak a keleten Románia helyett piacot teremteni? Bizonyára semmi.

Ha akarat- és tetterős magyar politikát nem teremtünk, félni lehet, hogy nemcsak tulszárnyaltatunk szomszédaink által, hanem már-már fejlődésnek indulni látszó iparágaink is megbuktatnak.

Igaz, bennünket, kik különben a dualismus hívei vagyunk, keletre való tekintetből nem nagyon segítenek nagy nemzeti misszióunkban, gazdasági és kereskedelmi célunkban a közös vámterület korlátai, de a mai kereskedelmi politika megváltoztatásával s a kereskedelmi kormány részéről nyilvánuló élénkebb energiával a kereskedelmi politikai körökben nincs nagy véleménykülönbség az első sorban teendőkre nézve, hogy a természetből kijelölt helyünket a keleten méltóképpen és nemzeti érdekeinknek megfelelően elfoglaljuk.

(Vége következik.)

Csáky Albin gr., az új közoktatásügyi miniszter, kedden tette le a miniszteri esküt s szerdán foglalta el hivatalát a vallás- és közokt.-ügyi miniszteriumban. Ez alkalommal fogadta a miniszterium összes hivatalnokait, kiknek nevében Berzeviczy Albert államtitkár üdvözölte, Csáky gr. miniszter

ez üdvözlő beszédre válaszolt, azután meglátogatta az egyes ügyosztályokat.

Dr. Berzeviczy Albert államtitkár gr. Csáky Albin újonnan kinevezett vallás- és közoktatásügyi miniszternek, parlamentarizmus gyakorlat szerint, rendelkezésére bocsátotta állását; a miniszter azonban — mint az O. É. értesül — ez alkalmat felhasználta annak kijelentésére, hogy az államtitkár egyáltalán nem kívánja maga mellett nélkülözni, s felkéri, hogy eddigi állásában továbbra is közreműködésével támogassa.

SZEMLE.

A Budapest belvárosi kerületben Trefort miniszter halálával megüresedett orsz. képviselői állásra hétfőn történt meg a választás. A szabadelvű-párt jelöltje volt Steiger Gyula, a a mérsékelt ellenzéki Kaas Ivor báró. Steiger Gyula kapott 749, br. Kaas Ivor 816 szavazatot. E szerint Kaas Ivor báró 67 szavazattöbbséggel Trefort helyére megválasztott országgyűlési képviselővé.

A regale megváltása. Az erdélyi gazdasági egyesület a napokban készítette el és terjesztette fel emlékiratát a pénzügyminiszterhez a regale-megváltás ügyében. Az emlékirat egész teljességükben felöleli mindazon sérélmeket, melyeket első sorban az erdélyrészi birtokosság támaszt a kormány által kontemplált törvényjavaslattal szemben. Felöleli és behatóan indokolja mindazt, a mi e kérdésben egy a kolozsvári értekezleten, mint a hirlapi fejtegetésekben fölhozott. Tüzetesen mindent elmond ez az irat, a mit a regale-váltás ügyében a kormány és a képviselőház figyelmébe ajánlani kell. A legkiválóbb munkálatok egyike, melyeket e nemben készíteni szokás. Méltó a kormány és az érdekeltek figyelmére.

Londoni hírek szerint Kálnoky gróf biztosítást nyert Friedrichruhban az iránt, hogy Németország nem szándékozik Ausztria-Magyarországra a keleti kérdésben, mely osztrák-magyar és nem német érdekeket érint, nyomást gyakorolni. Ha Oroszország megtámadja Ausztria-Magyarországot, Németország mint szövetséges megtenné kötelességét, de keleti ügyeik rendezését Oroszországra és Ausztria-Magyarországra magokra kell bízni.

Vilmos császár utja. Rómából írják, hogy II. Vilmos német császár fogadására a Vatikánban minden előkészületet megtettek. A pápa rendkívüli fényvel kívánja fogadni látogatóját s a pápai udvarhoz tartozó minden bibornokot, püspököt és prelátust felhívott, hogy a fogadásnál megjelenjen. A pápa testőrei sorfalat állanak a Vatikán bejáratától a fogadó-teremig. A nemes testőrök állják körül a pápai trónt, valamint hét püspök is a trón körül lesz elhelyezve, köztük a meghívott német püspökök. A trónállványon két széket helyeznek el, egyet emelkedettebb helyen a pápa s egy másik kisebbet, alantabb a császár számára. Pecci bibornok, a pápa öccse, a pápai udvar több méltóságával a Vatikán folyosóján elébe megy az érkező császárnak s a trónterembe vezeti, hol a pápa ülve fogadja. Arról is volt szó, hogy a császárt megvendégelik a Vatikánban, azonban a pápa erre nézve még nem határozott. Meglehet, hogy a villásreggeli Rampollánál lesz, hol a pápa nem jelenik meg.

Rómában nagy előkészületeket tesznek a császár fogadására. Rómában időzése alatt a Konstantin bazilika romjain, a Forum és Colosseumon nagy kivilágítás lesz. A csapatszemle, melyet a császár tiszteletére tartanak, Olaszország összes csapatai képviselve lesznek. A centocellói mezőn, hol a csapatszemle lesz, 1200 munkás dolgozik a tér rendbehozásán. A császár tiszteletére

a Vatikánban is mozgósítják a pápának még meglevő csapatait. A császár a Quirinálban a svájci lakosztályban fog lakni, ugyanabban, melyben 1783-ban II. József császár Rómában időzése alatt lakott.

A német császár Bécsben időzése alatt a Hofburg császártérképében fog lakni, míg 70 emberből álló kísérete a Zsófia és István lakosztályokban lesz elszállásolva. A császár tiszteletére két disztribúciót rendeznek, ezek közül egyik családi ebéd, a másik pedig nagy disztribúciós ebéd, melyen 130 meghívott vesz részt. A császár okt. 5-én utazik a stájerországi vadászatokra.

A Wolf-ügynökség jelenti: Bismarck herceg birodalmi kancellár megkérdezte, kijelenté, hogy Frigyes császárnak a „Deutsche Rundschau”-ban közzétett állítólagos naplóját a szöveg megtekintése után apokrifnek tartja.

Statusgyűlés.

(Vége.)

Az igazgatótanácsi és uradalmi hivatali személynél nyugdíj-szabályzatára nézve a statusgyűlés a 15-ös bizottság néhány jelentéktelen módosítását elfogadta.

Lönhart Ferencz elnök azt javasolja, hogy szakértők által számíttassék ki, mennyire terjed a nyugdíj-szabályzat által befolyó jövedelem csak azután alakíttassék meg a szabályzat. Addig tétessék át az igazgató-tanácshoz.

Gaal Domokos, Finály Henrik, Bíró Béla és Ugron Gábor felszólalásai után a püspök indítványa elfogadtatott.

Ezután a statusgyűlés tagjai a kolozsvári róm. kath. egyházközség által rendezett bankettre mentek, melyen az első pohárköszöntőt a püspök mondotta a pápára és a királyra. A kedélyes ebéd délután 5 óra tájban véget érve, a statusgyűlés tagjai folytatták a tanácskozást.

Az igazgatótanács évi jelentésének a jószágigazgatósági szervezet keresztyénitől és az uradalmi bizottságok kiküldetéséről szóló fejezetei megjegyzés nélkül tudomásul vétettek.

A kolozsmonostori uradalom ügyénél Ugron Gábor főlemlíti, hogy általánosan elterjedt hír szerint a kolozsmonostori uradalom pénzkezelésében nagyobb mérvű visszaélések fordultak elő. Felvilágosítást kér ez ügyben az igazgató-tanács előadójától.

Bíró Béla előadó tüzetes felvilágosítást ad az interpelláció következtében azon visszaélésekre nézve, melyek az évi jelentésben is röviden fölemlítve vannak. A visszaélést elkövető tisztviselő felfüggesztetett állásától. A fegyelmi vizsgálat folyamatban van. A kár mintegy 4–5000 frtra tehető, mely összeget azonban az illető tisztviselő kauceiója részben fedezi. Az előadó végül biztosítja a statusgyűlést, hogy az igazgató-tanács minden erélyével rajta lesz, hogy a kolozsmonostori uradalom ügykezelése gyökeresen rendbe hozassék és reformáltassék.

Ugy a gyűlés mint Ugron Gábor tudomásul vették a felvilágosításokat.

Uradalom forogván szőnyegen, dr. Groisz Gusztáv szóba hozta a regale-megváltás fontos kérdését, mert a kolozsmonostori uradalomnál éppen úgy, mint a status más vagyonánál a jövedelem egyik, igen jelentékeny része a regale-ből foly be. Kíváncsún tartja, hogy az erdélyi gazdasági egyetemen példájára a status is petitio útján adjon kifejezést ama meggyőződésének, hogy a kontemplatív módzat az igazságossággal és az erdélyi résznyi igényekkel homlokegyenest ellenkezik. Indítványa oda irányul: méltóztassék a közgyűlés elvileg kimondani, hogy szükségét látja, hogy a magas kormány és a képviselőháznak figyelemre mindazon pontokra felhívassék, melyek folytán a status anyagi érdekeit veszélyeztetve látja, és méltóztassék a maga kebeléből bizottságot választani, vagy az igazgató-tanácsot megbízni, hogy egy ily czélú átiratot a kormányhoz felterjesszen.

A gyűlés egyhangulag elfogadta dr. Groisz indítványát. A statusgyűlés nevében tehát felirat fog intézteni a kormányhoz.

Következett a jegenyei fűrdő hasznosbérbe adásának kérdése. A 15-ös bizottság a bérleti ajánlatot és a kívánt beruházást elfogadásra ajánlotta,

Hilibi Gál János a kívánt befektetések szempontjából ellenzi az ajánlat elfogadását. A jegenyei fűrdőre a status már is nagyon sok pénzt pazarolt. Utasítani kívánja az igazgató-tanácsot, hogy a fűrdőt minden további beruházás nélkül adja hasznosbérbe a legtöbbet ígérőnek.

Ugron Gábor csatlakozik Gál János véleményéhez.

Az előadó felszólalása után a statusgyűlés elhatározza, hogy a befektetéseket feltételező ajánlat nem fogadtatik el és az igazgató-tanács utasítatik, hogy a jegenyei fűrdőt saját belátása szerint, de minden további költsékezés nélkül, adja ki hasznosbérbe.

A Lyceum-nyomda végleges felhagyását és a nyomdai felszerelések eladását javasolja az igazgatótanács. A gyűlés az igazgató-tanács javaslata értelmében határoz. Tehát a nyomdai felszerelések, melyek 3588 frt 68 krra vannak becsülve, el fognak adatni.

Hosszas, beható vita fejlődött ki a radnóthi uradalom ügyénél. A radnóthi uradalom házi kezelése alatt van és gazdasági ügyeit az egy próbaévre kinevezett jószágigazgató közvetlenül intézte. A kiküldött bizottság kezelést nem találta jónak. A közel egy millió frt értéket képviselő uradalom az 1887-ik évben csak 29,000 frtot jövedelmezett. Ugy a bizottsági vélemény, mint az évi jelentés kedvezőtlen ítéletet mond az uradalmi vezetés fölött.

Br. Szentkereszty György felszólalása után Bíró Béla kéri a közgyűlést: engedje meg, hogy a jószágigazgató adjon felvilágosításokat s azután vitatassék a kérdés.

Felszólaltak ezután: Betegh Ferencz, Mohay Sándor, Hilibi Gál János, Ugron Gábor, kik után kihallgatta a statusgyűlés Cseh Lajos jószágigazgatót: A múlt évben, midőn a radnóthi uradalom kezelését átvette, az ezen évre vonatkozó költségek nagy része stipulálva volt, tehát a jövedelem kellő befolyásolására alig tehetett valamit. Az eredmény rossz volt, de ezen már nem lehet változtatni. A termés rossz volt, de a kezelési költségek mind oly nagyok, mintha jó termés lett volna. Ebből következik, hogy a radnóthi uradalom 29 ezer frtnál többet nem hozhatott. A számadásokra nézve felhívja a gazdaságban alkalmazottak részint nem értettek meg a számadások vezetéséhez, részint más gazdasági dolgokkal voltak elfoglalva. Garantíroz a mellett, hogy az 1888-ik évről 40,000 frt tiszta jövedelem marad az építkezések leszámításával.

Br. Szentkereszty György szerint az uradalom jövedelmezősége első sorban a kezelő személytől függ. Indítványozza, hogy hatalmazassék fel az igazgató-tanács az uradalom bérbeadására, az igazgató pedig tétessék át más állomásra.

Ugron Gábor, válaszolva a Radnóthon folyó gazdálkodás felületességét, szintén a hasznosbérbe adást javasolja.

Gr. Haller Jenő azt ajánlja, hogy küldjenek ki bizottságot az uradalom megvizsgálására, az igazgató-tanácsot azonban hatalmazzák fel, hogy legalább 30 ezer frtot fektethessen Radnóthba.

Betegh Ferencznek biztos tudomása van arról, hogy 4 százalékos a tőkeérték után megadnak. Utasítassék az igazgató-tanács, hogy az ajánlattevővel alkudozzék. Az illetőnek kellő biztositéka is van.

Kovács Ferencz szakszerűen és igen behatóan bírálja a radnóthi uradalomnál folyó gazdasági rendszert, kimutatva, hogy a gazdálkodás káros volt. Hogy mi történjék most, arra nézve azt ajánlja, hogy a gyűlés vonja le az előterjesztésekből a consequentiát.

Miksa Elek, Züllich István, Groisz Gusztáv, Ugron Gábor, Betegh Sándor, gróf Haller Jenő és Györfly Gyula felszólalásai után elnök felteszi a kérdéseket következőképen:

1. Elfogadja-e a status-gyűlés a 15-ös bizottság javaslatát, hogy a jószágigazgató áttétessék a monostori uradalomba és Radnóthra egy intéző tétessék?

A gyűlés nagy szavazattöbbséggel elvetette a 15-ös bizottság javaslatát.

A 2-ik kérdés: hasznosbérbe adassék-e az uradalom? Igen, vagy nem?

E kérdésre névszerinti szavazás rendeltetett el. Negyvenhárom szavazattal (34 ellenében) a közgyűlés azt határozta, hogy az uradalmat nem adja hasznosbérbe.

Itt a tárgyalás félbeszakadt s Bálint Károly szavazatszedőbizottsági elnök jelentést tett a megéjtett választásokról. A 8 igazgató-tanácsosra beadott összesen 91 szavazat. Megválasztottak: Barts Ferencz, Gergely Ferencz, Möller Ede, továbbá Gidófalvi Gergely, Imets F. Jákó, dr. Groisz Gusztáv, Ugron Gábor, Györfly Gyula, dr. Csiki György és br. Szentkereszty György.

Ezzel a gyűlés este féltíz órákor véget ért.

Második nap.

Kedden délelőtt féltíz órákor a közgyűlés megnyitván, felszólalt

Dr. Bíró Béla: Miután tegnap eldöntetett, hogy a radnóthi uradalom házilag kezeltesék, ohajta, hogy a felvett pont tárgyalása előtt a közgyűlés utasítsa az ig.-tanácsot, hogy mi történjék a hármass bizottság és maga az igazgató-tanács javaslatával, miután ezekre nem hozott határozat.

A kérdéshez hozzászóltak: Hilibi Gál János, Betegh Sándor, Künnle József, Br. Szentkereszty György, Br. Jósika Lajos, Lönhart Ferencz püspök, Vincze István, dr. Bíró Béla, dr. Groisz Gusztáv, Gál Domokos, dr. Finály Henrik, Betegh Ferencz, Györfly Gyula, Miksa Elek. Végül elfogadtatott dr. Bíró előadó következő határozati javaslata:

„Utasítatik az igazgató-tanács, hogy a hármass bizottság által javasolt három központi gazdaság berendezését fokozatosan eszközölje, fölhatalmaztatván arra is, hogy az ezen czélra szükséges költségeket, melyek azonban évenként a 10 ezer forintot meg nem haladhatják, a radnóthi uradalom folyó bevételeiből fedezze.

A tandijmentességi szabályzat és tandij felemeléséről szóló jelentésnél a 15-ös bizottság Kolozsvár, Brassó és Gyulafehérvár gimnasiaiban az eddigi 5 frt tandijt 8 frtra, más gymnasiumoknál 6 frtra felemelni ajánlja. A javaslat elfogadtatott. A brassói és székelyudvarhelyi gymnasiumoknál a 15-ös bizottság javaslatba hozza az építést és segélyezést. Elfogadtatott.

A csiksomlyói internatus berendezéséről szóló pontnál a gyűlés általánosan lelkesedéssel fogadja el a 15-ös bizottság ama javaslatát, hogy Mikó Bálint csikmegyei főispánnak az internatus berendezésénél tett fáradozásaiért jegyzőkönyvi köszönet szavazzassék.

Imets F. Jákó az internatus berendezésének egy szakbizottsággal való megvizsgáltatását ajánlja.

Bíró Béla az Imets ajánlatára ad felvilágosítást, mely után a jelentés tudomásul vétetett.

A kantai gymnasium ügyének tárgyalása következett, melynél a 15-ös bizottság az igazgatótanács javaslatát elfogadni ajánlja.

Potsa József főispán részletesen ismertetvén a kantai gymnasium állapotát, ohajta, hogy a status vagy megfelelő színvonalra helyezze a gymnasiumot, vagy inkább, ha ezt nem tenné, osszlassa fel.

Dr. Bánffy Zsigmond indítványozza, hogy egyelőre a szükséges építkezések a kantai gymnasiumban még ez évben vitessenek végbe, továbbá, hogy a rendes és véglegesített tanárok fizetése 200 frtos pótlékkal már most január hóban fel emeltessék.

Dr. Bíró Béla kifejti, hogy a kantai gymnasiumnál főleg a személyekkel volt hátrány. Ebben az évben már javultak a viszonyok s így az igazgatótanács intézkedni fog a helyiségek javítása tárgyában. Mindezekre nézve azonban az ig.-tanács csak elvi kijelentést tesz. Ajánlja, hogy fogadják el az ig.-tanács javaslatát, mely szerint a négy osztály ne emeltessék fel hatra s akkor a négynek fentartására több gond lesz fordítható. A fizetés-felemelésre vonatkozólag az igazgatótanács a rendes tanároknak 200 frt személyi pótlékot adna.

A 15-ös bizottság véleménye ezután elfogadtatott s a rendes tanárok fizetéséhez a 200 frtos pótlék megszavaztatott.

Az évi jelentés tárgyalása befejeztetvén, a gyű-

l és Potsa József főispán indítványára úgy a 15-ös bizottságnak, mint előadójának jegyzőkönyvi köszönetet mondott.

Végül Lönhart Ferencz püspök, záróbeszéddel a tanácskozást befejezettnek nyilvánítván, apostoli áldását adta a tagokra, s ezzel az ideai statusgyűlés véget ért.

Az E. M. K. E. felhívásai.

Az E. M. K. E. választmánya háromrendbeli felhívást bocsátott ki Magyarországi leányaihoz, törvényhatóságaihoz és pénzintézeteihez, áldozatkészségükre apellálva a magyar kulturmozgalom érdekében.

A Magyarországi leányaihoz intézett felhívás a többi közt így szól: „Igazgató választmányunk, a szívekben s a köztudatban önként jelentkező s tehát itt föl nem sorolandó indokok alapján, szükségesnek mondta ki a magyar Erdély megtartása végett alakult E. M. K. E. számára egy lobogónak elkészíttetését. E nemzeti trikolor a magyar faj őseredeti jellemvonásának, a nőiség kultuszának symbolumát, az istenanya képét fogja magán hordani, jelezvén, hogy Magyarország védasszonya: a nő, ki az erkölcs s így a nemzet. Ezt a lobogót Magyarország asszonyainak kell összeadniok. Erre kérünk bármilyen csekély, legkisebb adományt is.”

A törvényhatóságokhoz intézett felhívás jelentésképpen felsorolja, hogy hány törvényhatóság, város, járás és község támogatja, mint ilyen, az erdélyrészi kulturegyesületet. E szerint Magyarország 63 vármegyéje közül örökös tag 8, alapító tag 11 vármegye. Az önálló törvényhatósággal bíró 28 város közül örökös tag 10, alapító 9. A 118 rendezett tanácsú város közül örökös tag 11, alapító 30. Magyarország 12,665 kis és nagy — a 7061 pusztát, telepet, majort vagy egyéb lakóhelyet nem számítva — községe közül örökös tag egy siucs, alapító tag 74. A 407 vármegyei járás közül örökös tag 2, alapító 1. Ezeknek elősorolása után a felhívás így folytatja: „Hol különösebben nem merítettett ki részünkre az áldozás, a hálával fogadott segély után is sok mód áll támogatásunkat illetőleg rendelkezésre. Főlemlítve először is a rendszeres pótdó főltszinen levő kérdését, állandó pártfogóként állhatnak ügyünk mellé a hatóságok: akár rendszeres alapítvánnyal, évi segélylyel, vagy ha ez megvan, például egyes birtokosoknak pótdó jönekéntes felajánlására meggyerésével; a legkisebb községnek is legalább rendes tagul beléptetésével; vagy biztosítással annak, hogy az engedélyezett nyilvános előadások, vagy faluk részéről a falusi fonó- és tánczengedélyek díjának bizonyos százaléka az E. M. K. E. javára folyjon stb. Aztán csak 17 ezer férfi és nő volna-e Magyarországon, ki az ez idő szerint folyó honvédelemnek tagja lehet, s honnan jöhet erre nézve a leghatásosabb impulzus?”

A pénzintézetekhez, szövetkezetekhez és részvénytársaságokhoz intézett felhívás szám szerint mutatja ki, hogy a kultur-egyesület eddig mekkora összegekkel járult nemzeti és kulturális czélokhoz. A felsorolt adatok szerint a kultur-egyesület folyó évi direkteg segélyezése 20,156 frt 41 kr-ra megy. „A kulturegyesület — így szól a felhívás — kiosztotta és lekötötte teljes tőkéjének kamatjövödelmét s mindezzel a bejött s igazolt kérelmeknek alig egy negyedét elégítette ki! A mit tettünk azonban, abban elismeréssel és bátortással kísérik a cselekvés módját, „jogos és nemes munkánkra áldását küldő” főltséges urunkon, királyunkon kezdve, a magas kormány tagjai, a magyar egyházak fejei, a hazafias sajtó, megsegélt vidékeink s kivétel nélkül összes közéleti előkelőségeink. Ne adjon-e ez bátorságot ismét és ismét zörgetnünk? Miután munkaprogrammunk szerint mindannak jövödelmét, a mit eddig kaptunk, — 300,000 frt évi kamatait — alkotásainkra lekötöttük, azonban — mint az eléggé ismeretes — a meghódítottnál még mindig végtelenül több meghódítandó: szegyeneljük-e a kérés köteleességét, mit maga a nemzet adott kezünkbe és vár el tőlünk, midőn itt nem mint erdélyiek, hanem az ország fennállását feltételező Erdély megtartásával megbízott öröklők gyanánt kérjük a segélyt?”

Különfelek.

— A „Jó szív” javára a kézdívasárhelyi nőegyesület október 6-án a tanácsház dísztermében zártkörű társas-estélyt rendez. Rendező bizottság: Özv. Cserei Jánosné elnök. Balogh Jánosné, Balogh Gyuláné, Barthos Károlyné, Bartha Vilma, Bartha Janka, Benkő Emma, Csizsár Emilia, ifj. Dávid Istvánné, Dobay Lajosné, Fejér Nina, ifj. Jakab Istvánné, Kiss Károlyné, Márton Mariska, Márton Ilona, özv. Nagy Mózesné, Nagy Ilona, Réthi Józsefné, özv. Pap Andrásné, Kovács Aroné, Szabó Dénesné, Szabó Mózesné, Szabó Istvánné, id. Tóth Istvánné, ifj. Tóth Istvánné, Welnreiter Györgyné, Welnreiter Jánosné, Benkő Mariska, Szöcs Etelka, Szöcs Józsefné, Székely Jánosné, Székely Málna, Székely Melinda, Thámó Polixena, Thámó Klára, Dobay János, Booskor Kálmán, Sándor Kálmán, Dr. Sinkovics Aurél, Sinkovics Ottó, Barcsa Miklós, Pap János joggyakornok, Páll Venczel joggyakornok, Szentiványi Kázmér, Bándy István, Fejér János, Wertán Béni, Wertán István, Hosszu Béla, Benkő István, ifj. Jancsó Mózes, ifj. Török Sámuel, Csizsár Sándor, Vajna Károly r. bizottsági tagok. Műsorozat: 1. Szaval Csizsár Sándor ur. 2. Népdal-egyveleg; zene-kísérettel énekl. Dr. Szacsavay Gyuláné urhölgy. 3. Felolvas Nagy Gyula m. kir. erdő-felügyelő ur Brassóból. 4. Lili-keringő; zenekísérettel énekl. Dr. Szacsavay Gyuláné urhölgy. Műsor után tánczvigalom. Kezdeté fél 8 órakor. Belépti díj személyenkint 80 kr. Figyelmeztetés. Ezen mulatsággal a növegyelt rendes özi fíllérestélyei sorozatát megkezdji, melyek ezután minden szombatban fognak megtartatni.

— Br. Kemény Gábor volt közlekedésügyi miniszter, a kézdi kerület orsz. képviselője, az erdélyi ev. ref. egyház főgondnoka, mint részvétellel értesülünk, súlyos betegnek fekszik ajnácskői birtokán. Régi vesebántalmai támadták meg nagy erővel, úgy, hogy állapota legutóbb aggasztóvá vált.

— Trefort-requiem. Szerdán reggel 8 órakor a sepsiszentgyörgyi róm. kath. templomban Trefort Ágoston vallás- és közoktatásügyi miniszterét gyász-istenisztelet tartatott. Az isteniszteleten Fejér Manó sepsiszentgyörgyi plebánus pontifikált. A templom megtelt előkelőséggel. Jelen volt a megyei tisztikar, a város területén lévő hivatalos testületek, az összes iskolák tanári és tanítói testületei. Istenisztelet végeztével a városi díszterembe vonult a közönség, hol az összes iskolák együttes gyászünnepe volt Trefort Ágoston emlékére. Itt Révay Lajos ref. pap nyitotta meg az ünnepélyt egy csinos beszéddel, mely után Málík József mondotta el szép emlékbeszédét Trefort felett. Az ünnepélyt a növendékek éneke fejezte be.

— Gyergyó-Szentmiklóson Feleki Miklós, a budapesti nemzeti színház elsőrangú művésze, folyó hó 23-án kezdte meg vendégszereplését „Sir Patrik és a fehérek” című nagyhatású drámában. A színház szorongásig megtelt válogatott közönséggel, mely Felekit zajos ovációkban részesítette. Feleki a czimszerepben művészi hírnevét igazolta fényesen. [Utolsó vendégjátéka „Robin de Bois, vagy az ördög naplója” című francia vígjátékban lesz.

— Eljegyzés. Esztergár Gyula marosvásárhelyi kereskedő folyó hó 25-én váltott jegyet Vákar Gergely gyergyószentmiklósi kereskedő leányával: Vilma kisasszonnyal. Szerencsét kívánunk megköltendő frigyökhöz.

— A rendőrség köréből. Véres verekezés volt folyó hó 26-án este Kézdí-Vásárhelyt. Egy Darvas Ferencz nevű szolgaleányt támadott meg 3 beborozott iparossegéd, kik súlyos testi sértést e tettek rajta. A megejtett rendőri nyomozat után mindhárom vádlott a kézdívasárhelyi törvényszék börtönében várja büntetését.

— A koldusügy rendőrségünk által szabályoztatván, a jogosítottak hatóság engedélylyel láttattak el. Felhivatnak a városi lakosok, hogy az írásbeli engedély nélkül kolduló csavargókat azonnal jelentéskel fel a városi rendőrségnek.

— Rejtélyes gyilkosság tartja igazgatóságban Alsó-Csernát lakosságát. Oláh Gyurka György odaváló lakos mult vasárnap reggel (szept. 23-án) még künn járkált az utcán, udvaron, beszélt is több szomszédjával; délelőtt 10 óra felé azonban már megfogta találatát. Világosan gyilkosságnak lett az áldozata. A bíróság meg is tartotta a következő napon a szemlést és felfedeztetta a meggyilkoltat. Természetesen: „ismeretlen tettes” követte el a gaztettet. Oláh Gyurka Györgynek családí viszonyai voltak a többször összeütközési mostoha vejével is, mely nevezet alatt a második neje leányának férjét érte a népies elnevezés. A szerencsétlennek légző szervei összeroncsolattak s baloldalt két foga kitörve, a hátulsó zápfogak kemény ütéstől kilödulva találattak. Baloldali halántékán szintén súlyos ütés nyoma látszott. Ugy látszik, hogy a szegény ember vesztét az anyagi javak egyenetlen megoszlásának mindennapos kérdése okozta.

— A kaposvári mandatum. Mult évi kaposvári

választás ügyében a vádhatóság tudvalevőleg Jambris Ferencz választó és kétszáz 95 társa ellen emelt panaszt. Az igazságügyminiszter e sok port fölvert ügy bírói megvizsgálására a n. kanizsai tsvéket delegálta, a mely vizsgálat alá vevén a dolgot, megszüntető határozatot hozott. Hosszabb tanácskozás után kedden a kir. tábla is helybenhagyta a tsvézek megszüntető határozatát.

— A kik Bulgáriába mennek. A külügyminisztérium értesítése szerint Bulgáriába nagyszámú, foglalkozás nélküli magyar ember özönlik. Nem munkakerülők ezek, hanem munkát kereső iparosok és munkások. Jó szándékkal mennek le, de munkát nem kapván, a legnagyobb nyomorba süllyednek. Az illetők leginkább Belgrád, Nis, Szófia, Filippopolisz, Drinápoly és Ruscsuk városokon át utaznak s utolsó állomásukra már rendesen teljesen pénz nélkül érkeznek. A belügyminiszter körrendeletileg értesítette erről a törvényhatóságokat s utasította őket, hogy a Szerbiába, Bulgáriába és Romániába utazni kívánó munkásokat és iparosokat az ottani viszonyokról világosítsák föl s a vagyontalank részére az utlevél-ajánlatok kiadását neheztelék meg.

— Bazaine altábornagy meghalt. E hirt jelentik Madridból. Bazaine 1811-ben született. Huszéves korában mint önkéntes a 37-ik francia gyalogezredbe lépett. Vitézsége és tehetségei magas polcra helyezték. 1864-ben altábornaggyá nevezetett ki és a senatusba is megválasztott. Az 1870-iki német-francia háború kitérőrekor a 3-ik hadtest parancsnokságát vette át, majd Napoleon által a Rajna-hadsereg főparancsnokává nevezetett ki s ekkor Metz felé vonta össze csapatait, 225,000 embert összesen. Bazaine egyesíteni akart Mac-Mahon seregével, de visszaverték; élelmi szerek hiánya és csapatai betegeskedése, továbbá a politikai viszonyok miatt Bazaine 173,000 emberével megadta magát. E miatt 1872-ben Párisban hadi törvényszék elé állították s halálra ítélték, mely ítéletet 20 évi fogságra változtattak. Fogságából kiszabadították s azóta Bazaine Belgiumban, majd Spanyolországban élt és teljesen távol tartotta magát a közélettől.

— Budapesti Hírlap. A „Budapesti Hírlap”-nak a hazai művelt olvasó közönség vetette meg alapját. A lap eleitől fogva megértette a magyar közönség szellemét; minden pártérdek mellőzésével küzdött nemzetünk- és fajunkért, ez egyetlen jelszóval: magyarság! Viszont az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, fölkarolva azt oly módon, mely páratlan a magyar újságírás történetében. A hazai sajtóban máig a legfényesebb eredményt a „Budapesti Hírlap” érte el; leguérsebb, legelterjedtebb lapja az országnak. A külső dolgozótársak egész seregén kívül a szerkesztőségnek annyi belső tagja van, a mennyivel egy magyar lap sem dolgozik; minden rovatot külön vezető gondoz, a helyi tudósítókon kívül, a kik a nap történetét írják. Minden fontosabb bel- vagy külföldi esemény fölül rendes levelezőn kívül saját külön tudósító értesít közvetlenül; a távirati szolgálat immár oly tökéletesen van berendezve, hogy elmondhatjuk: nem történik a világon semmi jelentékeny dolog a nélkül, hogy a „Budapesti Hírlap” arról rögtön ne adjon hírt és kimerítő tudósítást. A „Budapesti Hírlap” politikai cikkei Kaas Ivor báró, Rákosi Jenő, Balogh Pál írják más kiváló hazai publicistákkal, hiven a lap független, magyar, pártérdekeket nem ismerő szelleméhez. Politikai hírei széleskörű össze-kötetéseik alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztik. Magyarország politikai és közléte föl távirati értesülésekkel látnak el rendes levelezők, minökökel minden városban, sőt nagyobb községben is bír a lap. A „Budapesti Hírlap” távirati tudósításai manap már teljesen egy fokon állanak a világsajtó legjobban szervezett hírszolgálatával. Európa összes metropolisáiban Londontól Konstantinápolyig saját tudósítók vannak, a kik úgy az ott történő eseményeket, mint az elektromos dróton oda futó híreket rögtön megtáviratozzák. A külföldi rendes tudósítókon kívül minden fontosabb esemény fölül a szerkesztőség külön kiküldetési tagjai adnak gyors és bő értesítést. A „Budapesti Hírlap” e czélokra havonként oly összeget fordít, mint a mennyi eszelött 10 évvel még egy-egy hírlap egész költségvetése volt; de sikerült is elérnie, hogy ma a legjobban, leggyorsabban értesülő organuma a sajtónak. A „Budapesti Hírlap” Tárczavárat Teleky Sándor gróf, Tóth Béla, Rákosi Viktor (Sipulusz) és több kiváló írók közreműködése mellett a lapnak egyirőssége s mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. A napi rovatokat kitünő zsurnaliszták szerkesztik s a helyi értesülés ismert leguérsebb tudósítókra van bízva. Rendőrségi és törvényszéki rovatai külön szerkesztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly hangon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hírlap” helyet foglalhat minden család asz-

talán. A közgazdasági rovatban a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozására szükséges. A regény-csarnokban csak kiváló írók legújabb műveit közli. Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr, egy óra 1 frt 20 kr. Az előfizetések vidékről legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhetők következő cím alatt: A „Budapesti Hírlap” kiadó-hivatalának, IV. kerület, kalap-utca 16. szám.

— Egy fejezet a fogak fentartásához. Levelezőnk a következőket írja: A minap tudattam csak, hogy Popp J. G. dr. udvari fogorvos a már 40 év óta általa készített és kitűnő hatása miatt az egész világon elterjedt Anatherin-szájvizből legutóbb készítette el az öt milliommodik palackot és elhatározta, hogy ezentul a palackokat ugyanazon ár mellett a tartalom felével megnagyobbítja. Most azonban még azt kívánjuk konstatálni, hogy Popp dr.-nak nemcsak az Anatherin-szájvize, hanem egyéb fog- és szájkonzerváló szereai is hasonló kedveltségnek és kelendőségnek örvendenek. Aromatikus fogpasztája, melynek ára 35 kr, naponta ezrenként küldetik szét és nagy előszeretettel használatik a szájjal együtt Anatherin fogpasztája üvegtégelyekben (1 frt 22 kr) az előkelő világ legkedveltebb fogtisztító szere, mert egyéb előnyei mellett a szájt hűsíti és kellemes szagot kölcsönöz neki. A fogpor barátai előtt nagy kedveltségnek örvend dr. Popp fogpora (63 kr). Mint a fentiekből látható, itt mindenféle fog- és szájkonzerváló szerről van gondoskodva. Mindenki tudja, hogy az egészség egyik főfeltétele a száj és a fogak ápolása, melyeknek elhanyagolása súlyos következményekkel járhat. A fent elősorolt szerek minden hazai gyógyszerésznél kaphatók, de ajánlatos csak dr. Popp-féle készítményt kérni, mert számos utánzat van forgalomban. E szerek kaphatók Budapesten dr. Popp vezérképviselőségénél: Révay-utca 8. sz. és Kézdi-Vásárhelyen: Kovács Ferencz gyógyszerárában, valamint Fejér Lukács fia és Wertán testvérek kereskedésében.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

Sz. 3774. tlkvi.
1888.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak lemhényi Lé-

nárd Imre végrehajtást szenvedő elleni 22 frt 26 kr tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Lemhény községében fekvő, a lemhényi 2045. sz. tjkben 2340₂, 2341., 2342₂ hr. sz. a. ingatlanra az árverést 409 frtban ezennel a megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi november hó 10-ik napján d. e. 9 órakor Lemhény község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 40 frt 90 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság kiküldött egyes bírója Kézdi-Vásárhelyt, 1888. július 28-án.

Vajna Gáspár,
kir. tvszki bír.

Sz. 1962—1888.

tkkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csikszentmártoni kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy csiksomlyói özvegy Boeskor Mihályné s gyermekei Boeskor Ádám, Béla, Kálmán és Bálint végrehajtónak kásonimpéri Balási Lajos végrehajtást szenvedő elleni 263 frt 31 kr tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék (a csikszentmártoni kir. járásbírósa) területén lévő Káson-Ujfalu község határában fekvő és a kásonujfalvi I. rész 8-ik sz. tjkben foglalt s alperes nevére felvett következő ingatlanokra, ugymint: az A + 13. hr. sz. kertre 13 frt, 483. hr. sz. faházra, 484. hr. sz. kertre,

485. hr. sz. udvarra, 486. hr. sz. kertre 305 frt, 583., 585., 586., 587., 591. és 616. hr. sz. ingatlanra 926 frt, 637. hr. sz. kertre 13 frt, 652., 659. hr. sz. kertre 12 frt, 938. hr. sz. kertre 8 frt, 1249 hr. sz. szántóra 18 frt, 1577. hr. sz. szántóra 10 frt, 1596. hr. sz. szántóra 18 frt, 1628., 1634. hr. sz. szántóra 15 frt, 1669. hr. sz. szántóra 13 frt, 1702. hr. sz. szántóra 1 frt, 2328. hr. sz. szántóra 12 frt, 2330. hr. sz. szántóra 8 frt, 3451. hr. sz. szántóra 7 frt, 6189. hr. sz. szántóra 5 frt, 6217. hr. sz. kaszálóra 6 frt, 7036. hr. sz. szántóra 4 frt, 7661. hr. sz. szántóra 1 frt, 7674. hr. sz. szántóra 2 frt, 7955., 7956. hr. sz. szántóra 29 frt, 8105. hr. sz. szántóra 2 frt, 8107. hr. sz. legelőre 3 frt, 8318. hr. sz. szántóra 10 frt, 8618. hr. sz. szántóra 12 frt, 9319. hr. sz. kaszálóra 24 frt, 10684. hr. sz. szántóra 54 frt, 11014. hr. sz. szántóra 15 frt, 11142. hr. sz. szántóra 9 frt, 11172. hr. sz. szántóra 8 frt, 11381. hr. sz. szántóra 23 frt, 12489. hr. sz. szántóra 11 frt, 12519. hr. sz. szántóra 39 frt, 12641. hr. sz. szántóra 13 frt, 13533., 13534. hr. sz. szántóra 30 frt, 13673. hr. sz. szántóra 4 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést ezennel elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi október hó 17-ik napján délelőtt 9 órakor Káson-Ujfalu község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság Csik-Szent-Mártonon, 1888. évi anguszthus hó 2-án.

Gaál István,
kir. aljársbíró.

Magyar királyi államvasutak.

Keleti vonal.

M e n e t r e n d .

Érvényes 1888. június hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1888. június hó 1-től.

Á l l o m á s o k				Á l l o m á s o k			
	Vegyes vonat	Személy-vonat	Gyors-vonat		Vegyes vonat	Személy-vonat	Gyors-vonat
Predeal (vendéglő)	(érk.)			Kis-Kapus (vendéglő, elágazás N.-Szeben felé)	(érk.)	12.12	
Brassó (vendéglő)	(érk.)				(ind.)	10.59	
Botfalva	(ind.)	4.10	7.10	Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk.)	11.16	12.09
Földvár	"	4.38	7.31		(ind.)	1.07	1.27
Mogyorós	"	4.56	7.47	Nagy-Enyed	"	1.51	1.47
Apáca	"	5.18	8.02	Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	(érk.)	2.18	2.08
Köpecz	"	5.37	8.14		(ind.)	3.04	2.43
Agostonfalva	"	5.58	8.30	Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk.)	3.14	2.53
Alsó-Rákos	"	6.07	8.36		(ind.)	3.51	3.24
Homoród	"	6.26	8.52	Kolozsvár (vendéglő)	(érk.)	4.01	3.26
Kacsa	"	6.55	9.12		(ind.)	5.56	5.00
Bone	"	7.16	9.25	Nagy-Várad (vendéglő)	(érk.)	6.37	6.37
Erked	"	7.39	9.45		(ind.)	11.04	11.04
Héjasfalva (elágazás Sz.-Udvarhely felé)	"	8.03	10.00	Budapest	(érk.)	11.19	11.19
Segesvár (vendéglő)	(érk.)	8.36	10.24		(ind.)	10.00	6.33
Medgyes	(ind.)	9.03	10.39				1.55
		9.13	10.46				
		10.37	11.47				

Brassóból Bukarest felé a vegyes vonat indul délután 1 óra 55 perczkor.

Héjasfalva—székelyudvarhelyi vasút.

Héjasfalva	indul reggel 6.45	Székely-Udvarhely	indul este 5.38
Székely-Keresztur	7.40	Bögöz	6.22
Nagy-Galambfalva	8.35	Nagy-Galambfalva	7.03
Bögöz	9.02	Székely-Keresztur	7.45
Székely-Udvarhely	érkezik reggel 9.45	Héjasfalva	érkezik este 8.46

Nyomatott Szabó Albernél Kézdi-Vásárhelyt.